

ИБАРСКЕ НОВОСТИ

ГОДИНА LII • БРОЈ 2391 • 28. МАЈ 1999. ГОДИНЕ • ЛИСТ ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ЦЕНА 3 ДИНАРА

НОВИ ВАЗДУШНИ НАТО НАПАДИ НА КРАЉЕВО И ОКОЛИНУ

Јарчујак поново на мети

Агресорска НАТО авијација у уторак, 25. маја, поново је напала Краљево и околину и то у сред белог дана.

Тог дана, нешто после 11 сати, НАТО авијација испалила је на подручје Јарчујака најмање три пројектила и промашивши циљеве оштетила већи број цивилних кућа и околних њива.

У 12.30 сати са 7 пројектила бомбардована је поново Железничка станица у Богutowцу и Богutowачка Бања.

У 12.38 сати бомбардовано је насеље Совљак, а у 12.45 пројектили НАТО авијације пали су на Закуту где је општеин далековод.

У свим нападима није било повређених, а причињена је велика материјална штета.

ПРОЦЕНА РАТНЕ ШТЕТЕ У КРАЉЕВУ

Страна 2.

Велика разарања цивилних објеката

„МАГНОХРОМ“ У РАТНИМ УСЛОВИМА

Безбедност предузећа на завидном нивоу

Страна 3.

ШКОЛСТВО

Пријемни испити за посебне школе

Страна 5.

СЕЂАЊЕ

Био је глумац

Страна 5.

ВРЕДНОСТ ДУВАНА РАСТЕ

„Чудне“ цене цигарета

Страна 4.

РЕАГОВАЊА

НОВИ СВЕТСКИ ПОРЕДАК

Страна 2.

ОМЛАДИНСКА ЗАДРУГА „КРАЉЕВО“

Биће посла за задругаре

Страна 4.

ПРОЛЕЋНА СЕТВА

Засејан кукуруз

Страна 4.

ОРГАНИЗОВАНО СНАБДЕВАЊЕ НАМИРНИЦАМА

Пензионери „Друге месне“ чекају уље

Страна 4.

ЧОВЕКОВА СУДБИНА

Умирао 42 пута

Страна 3.

СПОРТ

ФУДБАЛ У РАТНИМ УСЛОВИМА

Нон-стоп под узбуном

БОДИ БИЛДИНГ

У здравом телу здрав дух

Страна 8.

ПРИЧА ИЗ ПРЕДГРАЂА

Племенитост јача од страха

Страна 3.

НАРЕДНИ БРОЈ „ИБАРСКИХ НОВОСТИ“ ИЗЛАЗИ 11. ЈУНА 1999. ГОДИНЕ

КУЛТУРА • УМЕТНОСТ • ОБРАЗОВАЊЕ

ШКОЛСТВО

Пријемни испити за посебне школе

– Пријаве за упис свршених основца подnose се средњим школама од 21. до 23. јуна ове године, између 8 и 15 часова. Кључни услов за упис у жељену школу – општи успех из претходне. Класични квалификациони (пријемни) испити организоваће се само у специјализованим средњим школама Србије

Министарство просвете Републике Србије још почетком маја утврдило је услове завршетка ове школске године, као и уписа у наредну. Све мере донете су у складу са ратним стањем у земљи и већ се увелико примењују у пракси (неке од њих, као на пример, консултативна настава у школама, за ученике који желе да поправе оцене, са делимичном ефикасношћу).

Као што је већ више пута саопштено, квалификационе, односно, пријемне испите полагаће само они свршени основци који желе да се упишу у неку од специјализованих школа. Главни критеријум за упис у остале средње школе, опште или стручне, ове године биће – општи успех у претходном школовању, као и успех из групе предмета од значаја за образовни профил, за који ученик конкурише. Тако, максималан број поена које кандидат

за средњу школу може да има износи – 70. Од тога му за општи успех припада – 40, за групу предмета од значаја за профил будућег образовања – 20 поена и 10 за успех из српског језика и математике. Треба да се напомену и детаљи о томе како се вреднује општи успех из претходног школовања, односно основне школе: у петом и шестом разреду одличан успех доноси 8 поена, врло добар – 7, добар – 5 и довољан – 4. У седмом и осмом разреду одличан успех вреди – 12 бодова, врло добар – 10, добар – 8 и довољан – 6 бодова.

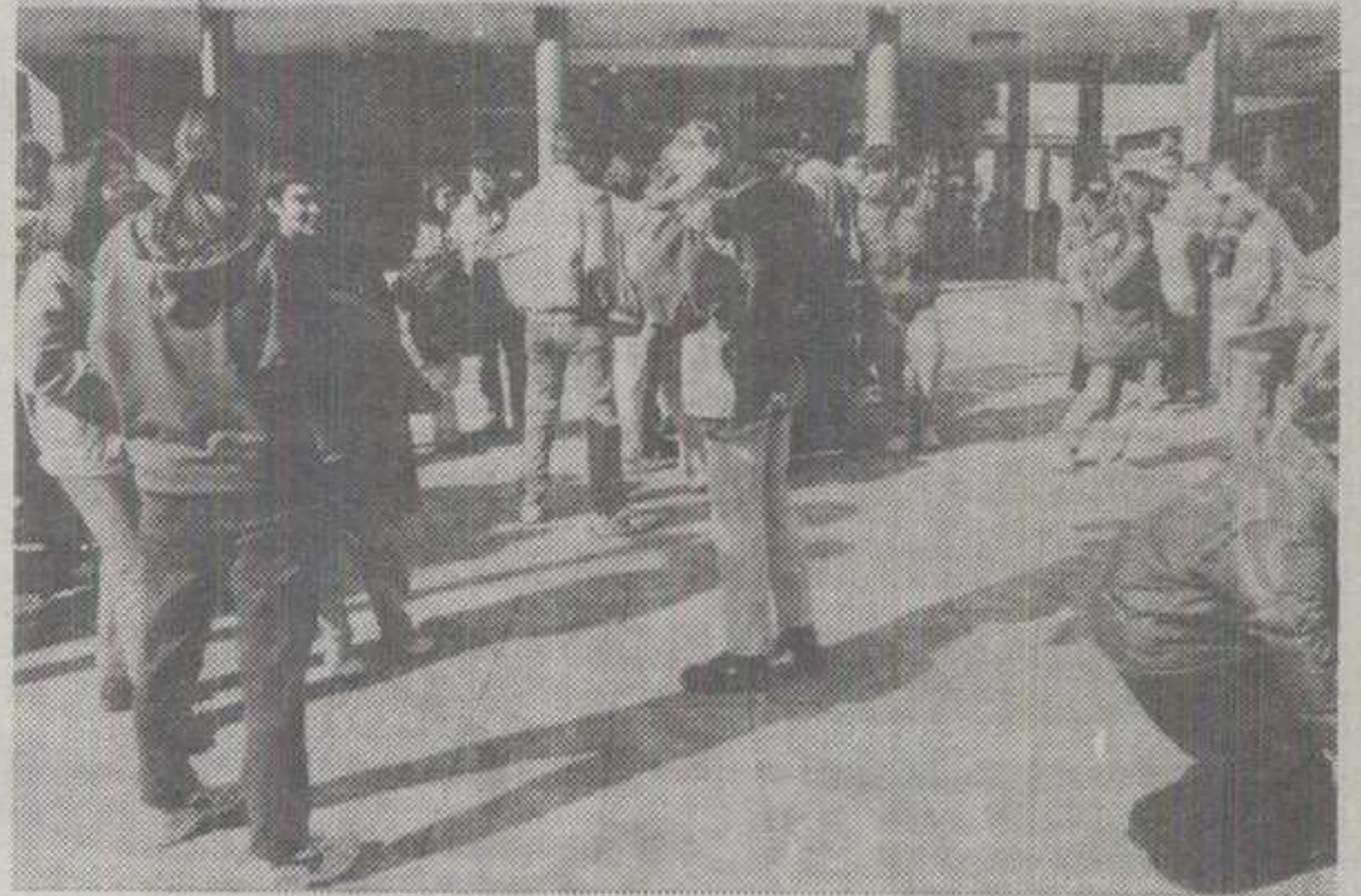
РОКОВИ ЗА УПИС
– УОБИЧАЈЕНИ

Ове године „Просветни преглед“ није штампао Конкурс за упис ученика у средње школе Србије, као што је то био случај у ранијим годинама. Ову корисну књижицу будући средњо-

школци неће моћи да купе ни појединачно, већ само посредством школа. Из Министарства просвете саопштено је да је продаја почела, а цена по примерку је прошлогодишња – 10 динара.

Будућим средњошколцима важан је податак да ће пријаве за упис у средње школе моћи да подносе у току три дана, од 21. до 23. јуна 1999. године. Један од најважнијих докумената потребних кандидату за упис у школу средњег ступња је и потврда о здравственој способности. Већина основних школа са подручја краљевачке општине према утврђеном распореду већ је организовала лекарске прегледе ученика, који су, напоменимо и то, бесплатни.

До званичног завршетка школске године средином наредног месеца обавља се консултативна настава са ученицима који желе да побољшају

„БАЧКИ ФИНИШ“ УЗ СИРЕНЕ – КАКО ДА СЕ ВРАТЕ УЧЕЊУ?

школски успех, што је такође утврђено једном од одлука Министарства просвете Србије. У пракси то, међутим, не функционише ефикасно: свако организовање односно, веће окупљање ученика забрањено је из безбедносних разлога; честе ваздушне опасности најављу-

ване сиренама онемогућавају и распоред пропитивања ученика, који се свакодневно утврђује, па је честа ситуација да ученик и предметни наставник и по више дана заредом не могу да се сретну пред школском таблом.

Б. М.

МИРКО ВАСОВИЋ ПОЉОПРИВРЕДНИК ИЗ ВИТАНОВЦА

Сеје њиве и моли се за војнике

Село Витановац ратно. – Многе куће без кровова и прозора. Људи ћутљиви али поносни – Пркосе они бомбардовању, раде и испомажу се. – Мирко Васовић је обрадио своје имање и несебично помаже, посебно онима чији су синови мобилисани. Каже, засејао је више од двадесет хектара ораница без динара и срећан је због тога.

МИРКО ВАСОВИЋ: НЕКА РОДИ И ЧЕТРДЕСЕТ ОДСТО, БИЋЕ ДОВОЉНО ХЛЕБА

вршине, стигао је да узме под закуп још готово толико. Каже да су пшеница и кукуруз добро понели и да ће хлеба бити.

– Мој син Драгош, синовац Миломир и зет Драган су на ратишту од првог дана. Драгош ми се до сада јавио само једном. Каже да су добро и да не бринемо. Бомбардују и тамо, вели нема смрти без судњег дана. Он је санитетлија и знам да ће доћи последњи јер је тамо потребан. У селу готово да нема куће одакле није отишао неко на бојиште, има и по двојица из куће а неретко су заједно отац и син.

Зет који је дошао из околине Ораховца каже да је код војске велики морал и другарство и да су Краљевчани осоколили. Ја сам поносан на њих и нека их Бог сачува, прича чика Мирко, додајући чашницу добре препеченице да попијемо у њихово здравље и не само за њих већ за све друге који се тамо боре за образ и част.

Снаха Бранка има пуно посла око сина Младена (8) и кћерке Ане (4), послује по кући, али помогне и свекру у другим пословима. Каже да стижу писма и поздравни од Драгоша са ратишта, али мала Ана то

не разуме јер је много привржена оцу.

СРЕЋАН ШТО МОЖЕ ДА ПОМОГНЕ

Мирко не крије задовољство што може да помогне другима, нарочито немоћним и онима чији су синови мобилисани. Каже да се не плаши и да много не брине за свој живот, он је редовно на њиви и не хаје што авиони надлећу и прете.

– Ред је да помогнем колико могу. Онај нема кров над главом, старци, жене и деца и немоћни. Нисам никоме наплаћу. Истина, готово сви дају по 5 литара нафте, а ја орем и сејем њиве. До сада сам засејао више од двадесет хектара. Шта ми фали, срећан сам због тога. Ако Бог да да буде како треба, иако нема довољно минералног ђубрива, родиће четрдесет одсто и нећемо трпети, подвлачи Мирко и додаје да он лично треба да обезбеди три породице четрнаесторо чељади (син, синовац и кћерка).

Мирко је запамтио и Други светски рат, био је у избеглиштву и прошао кроз сито и рашето, па зар сада да не преда и да буде кукавица. Није ни случајно хтео да ради за паре, неко би могао да помисли да је ратни профитер, други би га проклели. Овако Мирко је најсрећнији кад му људски кажу „Бог ти помогао“.

– У овом нечасном рату Бог ће сачувати и Србе и Србију јер је наша снага неуништива, каже на крају Мирко, подиже капу прекрсти се и поносан на своје најближе, додаје да ће се вратити поносни.

М. МИКАРИЋ

СЕЋАЊЕ

Био је и глумац

Умро је Лазар Ковачевић, наш суграђанин, пензионер Магнохрома и значајан глумац дугог периода у Краљевачком позоришту.

Упознао сам га давне 1967. године, када сам дошао у ту зграду и шегртовао у представи „Несахрањени мртваци“ Жан Пол Сартра коју је режирао Александар Ковачевић.

Одмах ми је било јасно зашто су га сматрали Глумцем. Завршио је глумачку школу у Новом Саду и јасно је знао да користи своје гласовне и физичке могућности. Та појава била је само предуслов за комплетну уметничку личност. На пробама је показивао интересовања и сазнања која су излазила из домета саме улоге, учествујући стваралачки у дефинисању укупне идеје и грађењу смисла самога рада. У сусретима које смо касније имали упознао сам и другачије склоности које је гајио у себи с великом пажњом и заносом, као и док је играо.

Своје животне ставове стекао је засигурно у породици и у Државној индустријској школи за коју сам сазнао да је своје васпитне норме гајила на педантном и истрајном раду. Готово да је цела генерација била таква.

Своје пензионерске дане посветио је природи и дружењу с њом о чему је говорио страшно, искрено показујући саговорницима богатство свога духа и немирења с пасивним посматрањем себе у природи и друштву.

Његова генерација није имала довољно потребних услова које једна чаршија мора да испуни да би се у њој нормално развијали стваралачки потенцијали до максимума. А они су били веома видљиви. У понеким тренуцима болно је указивао на те противречности желећи млађима боље море. Тим поводом једном је донео флашу ракије коју је сам испекао, знајући да нам је понекад потребно да из сурове стварности побегнемо у њене виолетне дубине.

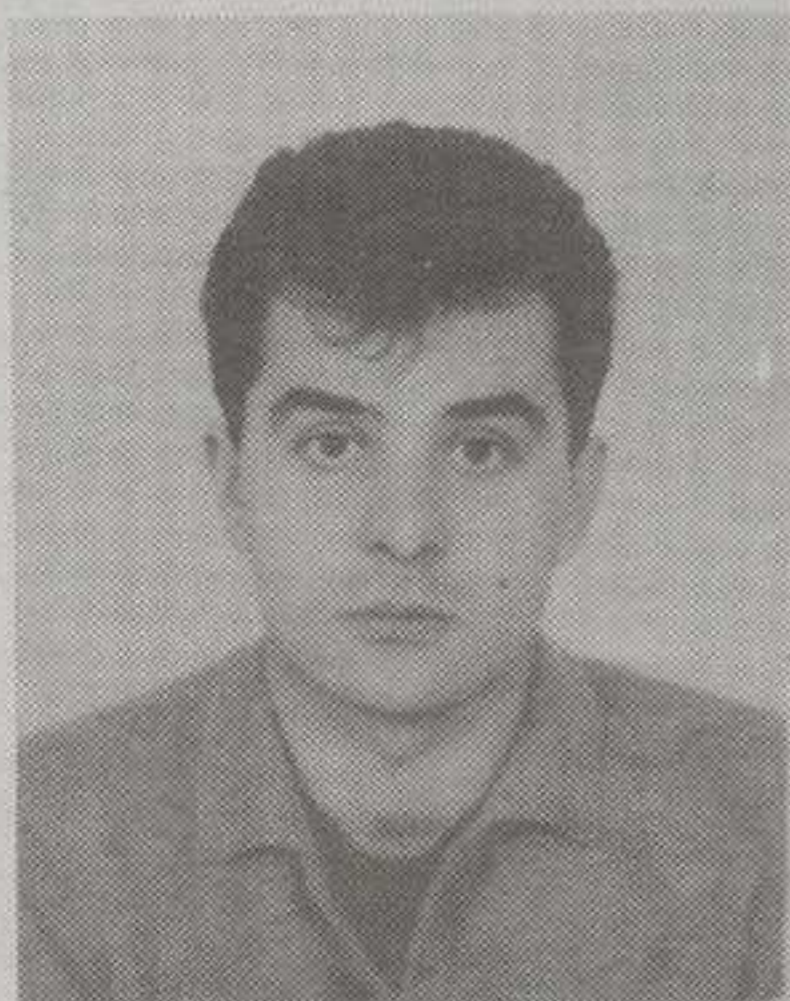
Знао сам ја његове трагове у Магнохрому и осети њихове вредности више пута, па и на самој сахрани на којој је било завидно Магнохромаца.

Осети сам и велику снагу породичне љубави коју је однеговао као частан човек и отац.

Иако је прерано отишао, иза њега је остало много тога важног за један напоран људски живот.

Миле НЕДЉКОВИЋ

19. 05. 1999. године, бранећи Домовину, на Косову је погинуо наш драги колега

Гобелјић Р. Владан

Владице, уместо Тебе туга је сада у нашим душама, канцеларијама, где тако лепо радисмо, дружисмо се.

С тугом, поносом, поштовањем, чуваћемо вечну успомену на Тебе, драги наш Владице.

Твоје колеге из
»ПАРТНЕРШПЕДА« КРАЉЕВО

ПОСЛЕДЊИ ПОЗДРАВ
ДРУГУ

Владици Гобелјићу

Зоко, Снежа, Сања и Беко

ПОСЛЕДЊИ ПОЗДРАВ
НАШЕМ ДРАГОМ КУМУ

Гобелјић Владану

Никада нећемо преболети твој прерани одлазак.

Наташа и Владо

СЕЋАЊЕ

Дана 01. 06. 1999. године навршава се шест година од смрти

Стојанов Станимирке

Са поносом и тугом чувамо њен лик од заборављавања.

Њени најмилији

Гобелјић Владан

Памтићемо те као добру, искрену и племениту душу.

Твоје компшије из улаза

Дана 29. маја на гробљу у Кованлуку даваћемо четрдесетодневни помен нашој вољеној и незаборављеној

Ромчевић Јорганки

1951 – 1999.

Тешко је прихватити истину да живот тече без тебе, твоје љубави и доброте, ћери наша. Твој лик живиће у нама вечно, јер вољени никада не умиру.

Твоју младост, доброту и лепоту, твој најлепши осмех на свету замислиле су сузе, туга и бол.

Твој отац и мајка са породицом

СЕЋАЊЕ

Дана 29. маја 1999. године навршава се 28 година од смрти

Мирка Мирковића

1971–1999.

Дана 03. јуна 1999. год. навршава се 13 година од смрти

Миограга Мирковића

1986–1999.

Дана 19. маја 1999. год. навршило се 2 године од смрти

Танкосаве Мирковић

1997–1999.

Брат и син МИЛОВАН са породицом

У четвртак, 03. 06. 1999. год. навршава се 40 тужних дана од како није са нама драга

Светлана Дуњић

Тога дана у 14 часова на старом краљевачком гробљу даваћемо помен, па позивамо све рођаке и пријатеље да нам се придруже на овом тужном скупу.

Њени најмилији: породице Дуњић и Аћимовић

У четвртак, 03. 06. 1999. године навршиће се 40 најтужнијих дана како се из стварности у сећање пресели наша најдрага мајка и супруга

Светлана Дуњић
из Краљева

Време пролази, али не лечи ране нити бледе успомене. Вечно ћемо те помињати и памтити. Твој мио и ведри лик, доброта и љубав коју си намружила остаће заувек у нашим мислима и срцима. Зато остани најсјајнија звезда на нашем небу.

С љубављу и тугом твоји син Стефан, кћи Катарина и супруг Бранимир.

Станојевић Радмили

Даваћемо четрдесетодневни помен у недељу 30. маја на Старом гробљу у Краљеву. Позивамо све рођаке, пријатеље и компшије да присуствују помену.

Њени најмилији: Милан и Радмила.

Гобелјић
Владан

Драги Владице,

Неутешни смо због Твог одласка.

Породице Лазонић
и Перуничкић

26. 05. 1990 – 26. 05. 1999.

Сећање на вољеног

Стојковић
Љубодрага – Чрно

Зар је морало тако да буде?

Остала је бол у души, сузе у очима и вечна љубав у нашим срцима.

Твоји: Рада, Зоран, Оливера,
Тамара и Љубодраг.

ЧИТУЉЕ ПРЕДАТЕ
У СРЕДУ
ОБЈАВЉУЈЕМО
У ПЕТАК

Рудинац Живота
(1929–1998.)

Прошло је болних шест месеци од када ниси са нама, али увек ћеш живети у нашим срцима и бити вољен.

У четвртак 3. јуна 1999. године изаћићемо на његов гроб у Лопатници и залити га сузама.

Ожалошћена супруга Цока, сивици Предраг, Мирољуб и Ратко са породицама.

28. 05. 1997 – 28. 05. 1999.
СЕЋАЊЕ НА ВОЉЕНОГ

Пауновић Радојка

730 дана без тебе потврђују болну истину да нам се не можеш вратити. Зато са болом у срцима сећамо се нашег вољеног супруга, оца, деде, прадеде и таста не предајући га забору док је нас који га волимо.

Његови: супруга Јелица, син Миле, ћерке Рада и Мила, унуци Радојко, Зоран, Раде, Мирослав, унука Јелена, прауници Тамара, Љубодраг, снаја Оливера и зет Михајло.

28. 05. 1997 – 28. 05. 1999.

Сећање на вољеног

Пауновић Радојка

Тешко је замислити да те исма међу нама. Нека те у тишини твога дома прати наша љубав и сећања која су јача од времена и заборављавања.

Твоји: Мила, Мићо, Мишко и Јелена.

28. 05. 1997 – 28. 05. 1999.

СЕЋАЊЕ НА ВОЉЕНОГ

Пауновић Радојка

Тата,

са тобом сам имала све, доброг оца, друга, пријатеља, без тебе неизмерну тугу и бол. Почивај у миру уз захвалност која се ничим не може измерити.

Твоја Рада са децом.

Миљковић Благоје
– Блаžo –

из Драгосињаца

31. 05. 1987 – 31. 05. 1999.

Син Мићо и унука Драгана

Дана 30 маја 1999. године навршава се петнаест година од смрти

Žечевић Живане

С љубављу и поштовањем живићеш вечно у нама.

Твоји најмилији

У четвртак 3. 6. 1999. године навршава се пет година од како није са нама

Зоран Антонијевић
из Мрсаћа

Бол за тобом је неизречива, а сећање на тебе болно је и вечно.

С љубављу и поштовањем твоја: мајка, сестра и зет.

ПИОНИРИ ФК ЧИБУКОВАЦ ИЗМЕЂУ ДВЕ СИРЕНЕ

Нон-стоп под узбуном

Пионирски погон краљевачког Шумадијског лигаша Чибуковаца све је бројнији и квалитетнији. Под руководством тренера Михајла Парађанина – Маја на прелепом зеленом тениху у Старој чаршији тренира и знање стиче тридесетак талентованих малишана.

– За рад и учење време је доста тешко. Узбуне су све чеће и велика је одговорност доводити и окупљати дечаке када су експлозије на све стране. Тешко је спроводити и зацртани програм рада – каже тренер Парађанин.

За тренинге се користи главни терен захваљујући чла-

новима управе клуба који омогућавају максималне услове свим категоријама. Утакмице се играју из дана у дан.

– Наши противници су пионери Слоге и Ибра из Матарушке Бање. Играмо углавном на нашем стадиону али захваљујући огромној помоћи родитеља обезбеђујемо превоз и одлазимо у госте овим два екипама – истиче Парађанин.

Ова фудбалска дружина мала али одабрана постиже добре резултате у Општинској пионирској лиги па отуда и тренутна подела прве позиције. У екипи има и неколико вансе-

ТЕШКО СПРОВОЂЕЊЕ ПРОГРАМА:
ПИОНИРИ ЧИБУКОВАЦА СА ТРЕНЕРОМ ПАРАЂАНИНОМ

(ФОТО: С. ПЕТКОВИЋ)

ријских талената о којима ће се тек чути. Како се добар глас далеко чује стижу и поклони. Естрадна звезда Миша Мијатовић велики фудбалски заљу-

бљеник покљонио је недавно нову гарнитуру дресова. Са срећом је у скорашњем миру носили!

С. ПЕТКОВИЋ

БОДИ БИЛДИНГ: ВЕЛИБОР МАРИНКОВИЋ
РЕПРЕЗЕНТАТИВАЦ И ТРЕНЕР

У здравом телу, здрав дух

Велибор Маринковић (23) члан бодибилдинг клуба „Body art“ у овој такмичарској години заиста није имао среће. После великог успеха на изборном такмичењу у Бору, на првенству Југославије, када је освојио треће место и обезбедио место у репрезентацији, избио је рат који је распршио све наде да се са најбољим боди билдерима огледа на Европском првенству у Шпанији које је било заказано за 22. мај.

– Наравно да сам био потиштен али живот иде даље. Тренирам редовно, исчекујем да све ово стане и да се вратимо нормалном животу. Ја ћу се, наравно, тада поново доказати пред селектором Зораном Јовановићем. Место у средњој категорији до 75 кг недам никоме – јасан је Велибор.

ДОКАЗИВАЊЕ И ПОСЛЕ АГРЕСИЈЕ:
ВЕЛИБОР МАРИНКОВИЋ
(ФОТО: С. ПЕТКОВИЋ)

кондицију. И не само они. Редовне су и аеробик вежбе које су такође веома посећене. Све то надгледа управо Велибор. Поред тога...

– Велики је број младих људи који се интересују за овај спорт. Помажем им колико максимално могу. Има талената и само је питање дана када ће се и они појавити на великим такмичењима – додаје Велибор.

Иначе, теретана је у погону сваког дана од 10 до 18 часова. Властник Тимотијевић – Југо истиче да ће у овим данима заинтересовани имати и велики попуст. Треба све ово преживети а зато је потребан у „здравом телу здрав дух“.

С. ПЕТКОВИЋ

ТАЛЕНТОВАНИ КОШАРКАШ НА МЕТИ
БЕОГРАДСКИХ КЛУБОВА

Дашић у главном граду

У кошаркашкој паузи велико интересовање влада за ангажовање талентованог пивотмена Слоге Југослава Дашића (19). Његове одличне игре у белом дресу у протеклој сезони нису остале незапажене. Кошаркашки емисари се просто утркују ко ће пре до овог вижљастог играча истанчаног кошаркашког перва, сигурне руке и луцидних потеза.

– Југослав од јесени прелази у Београд где ће настави са школовањем. Уписаће студије па је нормално да шамо и заигра у неком од клубова. Понуда има само их треба на прави начин анализирати – каже Влада Дашић, бивши снајпериста КК Слога отац овог талентованог младића.

С. П.

ВИШЕ СЛИКОМ, МАЊЕ РЕЧЈУ

Време гради, време разграђује

Краљево је модеран град. Међутим, ту и тамо, као што се на слици види, још увек постоје трагови старог Краљева. Покојни Кондис, један од најпознатијих краљевачких хроничара, рекао би: „Види се старо Краљево које – нестаје...“

Текст и снимак: М. Сл.

Краљево - Главна улица.

ЗАНИМЉИВОСТИ

Највиши мост на свету

Највиши мост на свету је Robal George, на реци Арканзас, у Колораду (САД). Висина нивелете моста изнад равине воде је 321 метар. Изграђен је 1929. године за шест месеци.

Бокс у старом веку

Бокс је био познат још народима старог века. помиње га чак и Хомер, али само као вештину за тучу. Као чист спорт уведен је у Европи тек у 17. веку и то у Енглеској, где је 1681. године одржано прво боксерско такмичење.

Највећи успон на прузи

Највећи успон на прузи нормалног колосека налазио се у Гватемали. Он износи 11 степени.

Прво искакање падобраном

Прво искакање падобраном из авиона извршено је 1. марта 1912. године. Скок је извршио авијатичар Бери у Сент Луису у САД.

КРАЉЕВО
НЕКАД
И САД

Главна улица - шест деценија после

Кишног маја ратне 1999. године фоторепортер-аматер Стојан – Столе Петковић начинио је, на путу ка редакцији Ибарских новости, снимак Улице Милоша Великог, дела краљевачког трговачко-пословног центра који се годинама пружа од садашње зграде Народног музеја (од пре десетак година) Трга Светог Саве до Трга Војске Југославије, односно у последње готово три деценије општепознате краљевачке „Песнице“. Снимак је направљен са Трга српских ратника, са постаментом општепознатог „Милутина“ подигнутог при крају четврте деценије овог века у славу српских ратника у отаџбинским ратовима од 1912. до 1918. године.

Фотографија-разгледница коју читаоцима нудимо је такорећи из потпуно истог угла а представља исту улицу шест деценија пре последњег реновирања у току 1997. године. Снимљена је, највероватније, пазарног дана 1938. године по сећању недавно преминулог Душана – Дула Николића из Богutowца који је себе пре три године препознао као дечака у десном углу фотографије, последњи слева како „позира“ испред садашње пролавице текстила „Лувр“.

У наредних неколико бројева нашег листа објавићемо фотографије некадашњег Краљева из углава ове ратне 1999. и оних истих који су коришћени пре више деценија.

З. Б.

Снимак из 1999. године
С. ПЕТКОВИЋ